

1931 M. 8 mm-es Solothurn gołyószóró

8 mm Ręczny karabin maszynowy 1931 M. 8 mm-es Solothurn gołyószóró

Historia konstrukcji

Ręczny karabin maszynowy 31 M. opracował Louis Stange pracujący dla niemieckich zakładów Rheinmetall-Borsig AG w Sömmerda. Ze względu na ograniczenia Traktatu Wersalskiego produkcja broni została podjęta w szwajcarskich zakładach Waffenfabrik Solothurn AG w Solothurn gdzie był oferowany na eksport pod oznaczeniem S2-200. Na początku lat 30-tych XX wieku siły zbrojne Węgier zdecydowały o wzmocnieniu siły ognia oddziałów piechoty i dokonały zakupu w Szwajcarii partii karabinów wraz z licencją na ich produkcję w węgierskich zakładach Danuvia Fegyver és Lőszergyár Rt. w Budapeszcie. Ich produkcję licencyjną kontynuowano do początku 1944 roku kiedy to wprowadzono na linię produkcyjną model karabinu 43 M. gołyószóró dostosowany do amunicji 7,92×57 mm Mauser.

Opis konstrukcji

Automatyka broni wykorzystywała energię krótkiego odrzutu lufy. Ryglowanie zamka za pomocą obrotu tulei ryglowej. Chłodzona powietrzem lufa o 4 prawoskrętnych bruzdach była zaopatrzona w stożkowy tłumik ognia. Pudełkowy magazynek dostawiony do komory zamkowej z lewej strony. Mechanizm spustowy dwufunkcyjny – wciśnięcie górnego wgłębienia na języku spustowym powodowało pojedynczy strzał, natomiast dolnego umożliwiało prowadzenie ognia ciągłego. Celownik wyskalowany do 2000 metrów, z podziałką co 100 metrów. Karabin standardowo był zaopatrzony w rozkładany dwójnog znajdujący się pod lufą ale można było zainstalować go także na trójnożnej podstawie typu 38 M. nehéz golyószóró állvány o masie 23,15 kg. Pozwalała ona na prowadzenie ognia z pozycji leżącej i siedzącej oraz po rozstawieniu jako maszt do prowadzenia ognia przeciwlotniczego (montowano wtedy dodatkowy celownik kołowy z wysoką muszką).

Stosowana amunicja

Amunicja była ładowana do dwurzędowego metalowego magazynka łukowego o pojemności 25 naboí. Masa pustego magazynka wynosiła 0,45 kg, natomiast pełnego 1,15 kg. Pakiet 5 pełnych magazynków umieszczano w skrzynce transportowej o masie całkowitej 7,73 kg.

Autor – Dawid Kalka, Warszawa – Muzeum Wojska Polskiego

1. Zwykła 31 M. magvas töltény:

- Długość naboju: 76 mm
- Długość pocisku: 36 mm
- Długość łuski: 55,8 mm
- Masa naboju: 26,7 g
- Masa pocisku: 12,4 g
- Ładunek miotający: 3 g
- Prędkość wylotowa: 730 m/s

2. Przeciwpancerna 31 M. fényjelző töltény:

- Długość naboju: 76 mm
- Długość pocisku: 36 mm
- Długość łuski: 55,8 mm
- Masa naboju: 25,5 g
- Masa pocisku: 11,4 g
- Ładunek miotający: 3 g
- Prędkość wylotowa: 750 m/s

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Kaliber: 8 mm
- Amunicja: 8 x 56R mm
- Masa broni: własna 9,5 kg
- Długość całkowita: 1170 mm

- Długość lufy: 600 mm
- Zasilanie: magazynek na 25 naboii
- Szybkostrzelność: teoretyczna 600 strz./min. Praktyczna nie przekracza 250 strz./min.

Bibliografia

1. Witold Głębowicz, Roman Matuszewski, Tomasz Nowakowski
„Indywidualna broń strzelecka II Wojny Światowej”, wyd.
Bellona, 2010
2. <http://www.dws-xip.pl/encyklopedia/solothurn/>